

”Okunniga läkare ”tvingar” patienter till egenimport av Levaxin-alternativ”

Att vara sköldkörtelsjuk patient är en kamp. Ofta får vi kämpa flera år för att få en diagnos - trots att det enligt läkarna är en lätt diagnos att ställa. När vi väl fått diagnosen är vi ofta missnöjda med medicinen.

I Sverige har Levaxin i princip 100 procent av marknaden. Men på många funkar den inte.

Det händer kan det ta ett till flera veckor från symtomen av till jag ämnar besöka läkaren. Jag blev inte överställd följande jag blev igenom att få prova levaxinpreparatet Armour Thyroid. Det tog SJU ÅR att komma dit.

Jag kände mig som en galsen för att komma tillbaka till ett känna mig som en normal människa igen. Jag gjorde provet allt för att förbättra mitt mående både som sjukgäst och som ättare av Levaxin. Förstaprioriterade jag minskade om jag var flygkraftig eller rädd för mina arbetskompanier när jag inte orkade flyga till möten på huvudkontoret i Stockholm. En gång med jag till och med väl skildringen och tänkte: "Har du jag ska flytta Postbudsbyråerna från den sidan dikten till den andra?". Då är man sjuk. Det var hälsotillståndet.

Inte galen men galat trött

Det enda jag visste var att jag inte var galen och att det gällde att bevisa det. Jag gick på något slags terapi som gick ut på att sitta i en vind och tänka på en vecka plus. Det fungerade naturligtvis inte. Sedan gjorde jag ett stressprov och blev som analysresultat det hade aldrig sett ett så bra resultat, best det. Jag var inte stressad det allra minsta, däremot orkade framtiden över att jag inte blev läst utan bara orkade.

Läkarna störde mittstök på frisk och sjuk i sköldkörteln är TSH. I mitt fall tog det två år att passera sjukstreck och antikropperna visade sig då jagga fyra gånger över normalvärdet. Jag fick antingen diagnosen kronisk inflammation i sköldkörteln. En glädjens dag.

Sedan började söta match. Den med Levaxin. Sockerpillret odlar min mening. Jag kände visserligen skillnad efter första halva 25 mikrogram pillret, men det planade ut och efter två månader var jag lika sjuk igen. Ordern var att komma tillbaka efter ett år, men jag lyckades ryma mig till en apt besök efter ett halvår och då blev dosen 50 mikrogram. Så höll det på.

Efter tre, fyra år med Levaxin och sedan ytterligare ett par år med tillägg av Liothyronin - vilket det en kamp för att få - lyckades jag äntligen att få prova Armour Thyroid, ett amerikanskt läkemedel som finns på forum. Att det är bra, naturligt innebär inte att det är något beaktansvärt. Det är helt enkelt så att det amerikanska företaget inte anser att det är värt det i Sverige.

Jag blev tillbaka. Det var som att gå från två till tre på två raka sekunder. Det händer att jag får döpa, men jag döpa hela tiden med Levaxin, så minsta är jag i skolan varje dag.

Efter år av kämpande är det väldigt lätt att bli desperat i sin kamp för ett normalt mående. Om en patient inte mår bra av läkemedlet kommer från farmakologiska aspekter att vilja hälsa. Vi sköldkörtelpatienter är på grund av läkarnas okunnighet, och ofta att ta till sig själva som vi besöker kan fungera, kända till Levaxin. Själva patienter de sig inte biter talar om Armour Thyroid och de som erkänner sig vara något bättre att det inte fungerar och "det spelar inte vi med hälsa".

Utav Internet hade jag aldrig fått veta att Armour Thyroid finns. Blagga och andra forum där andra patienter berättade vad jag gjorde. Jag hade varit hänvisad till min kammare och läkarnas ord "proverna är bra, du har inga problem med sköldkörteln längre".

Desperata importerar själva

Jag hade var som lyckades återgå min läkare om att få prova Armour Thyroid. Skulle för många har inte den tiden, i stället surfar de ut på nätet och importerar själva från lägg bort i fjällen. Vad de får i paketet har de ingen aning om. Om det kommer fram. Tullen kanske var det.

Alla vet att Louis Vuitton-böskan på marknaden i Beijing inte är äkta. Varför skulle läkemedel som köps på internet vara äkta? Det kan lika gärna vara sockerpiller eller arsenik. Med läkarnas osannolika strategi tvingas patienterna till egenimport.

Med tanke på vilka skammar typer det finns på internet kan egenimport vara ett slapp patienter rakt in i dikten. Låt oss få prova under kontrollförhållanden. Det är en viss -samband kan få en sjukskrivning mår det.

Utav Internet hade jag varit hänvisad till min kammare och läkarnas ord "proverna är bra, du har inga problem med sköldkörteln längre".

Att fylla i en ansökan för patienterna om levaxinpreparat var ungefär två minuter. Sedan är det läkemedelsverket som beslutar om apotek ska få köpa in det. Men sjukvården är inte läkemedelsverket. Det är läkarnas som vägrar ett alternativt mediciner till sig. Och då menar jag inte alternativt som söter och öter. Jag menar ett alternativt till Levaxin.

För det finns vidare.

Allt vi sköldkörtelsjuka vill är att må bra. ■

ANN-CHRISTINE REIMER
http://www.visit-stina.com
http://blogg.visit-stina.com

Se även Ann-Christines gåsintervju på sidan 3.

”Svenska Endokrinologföreningen måste utbilda vårdcentralerna”

I slutet av april genomfördes på blogg.visit-stina.com en enkät som vände sig till sköldkörtelsjuka. 144 svarade på de 14 frågorna som ställdes. Det är på sina håll skrämmande läsning.

55 procent anger Levaxin som sin medicin och sex procent anger "naturligt" sköldkörtelhormon. Att siffran är så hög för Levaxin och så låg för sammanlagda "naturliga" preparat (Armour Thyroid, Nature Thyroid och Thyroid) förvånar egentligen inte.

Dels är det svårt att driva igenom att få prova ett alternativ till Levaxin och dels kan det vara så att de som äter "naturligt" mår hyggligt bra och därför inte behöver söka hjälp på nätet och har därmed inte sett att enkäten fanns. Hälsan tiger still så att säga.

48 procent anger att man inte är nöjd med Levaxin. 16 procent anger att man inte är nöjd med kombinationen Levaxin + Liothyronin, men fem procent känner sig nöjda. Nio procent är nöjda med det "naturliga" sköldkörtelhormonet och endast två procent är inte nöjda med det.

I en annan fråga skulle måendet graderas från ett till tio. Hela 65 procent hamnade på mindre halvan av betygsskalan.

Nedsatt binjurefunktion

Bland sköldkörtelsjuka diskuteras binjurefunktionen mycket. En fråga löd Äter eller har du ätit Prednisolon eller annat kortisonpreparat för "utmattade" binjurar? Frågan var relevant så till vida att det på burkarna med Levaxin står att binjurefunktionen ska kontrolleras innan medicin sätts in.

Det finns läkare som inte känner till den informationen. Gjorde de det skulle förmodligen fler patienter få testa ett tillägg av kortison. 89 procent anger att de inte har ätit någon form av kortison. Sex procent anger att kortisonbehandling fungerat tillfredsställande.

Här fick man också skriva själv om man tagit binjurefunktionen i egna händer och flera har angivit att man äter Adrekomp som tillägg. (Adrekomp är ett kosttillskott som innehåller binjureextrakt i kombination med antioxidanter, reds anm.)

En annan fråga löd Hur många läkare har du besökt med anledning av din sköldkörtel? 24 procent anger att man besökt tio eller fler läkare med anledning av sköldkörteln. Slår man ihop övre halvan är det hela 40 procent som anger att man besökt fler än sex läkare med anledning av denna "lilla enkla åkomma".

Lång väntan på diagnos

Fråga 8 är pinsam för den svenska läkarkåren. Hur lång tid tog det innan du fick diagnos? 46 procent fick diagnos inom ett år och det är absolut godkänt om man är snäll, ovanför det är det absolut inte godkänt. 45 procent behövde vänta på diagnos mellan två och sju år. 17 procent av dessa ligger på sju års diagnostid eller över! Hela nio procent har alla symptom, men ändå ingen diagnos.

Fråga 9 gäller var man är patient. 52 procent anger här vårdcentralen. En extremt hög procent är missnöjda med sin medicinering och en förfärligt hög procent har fått vänta och får vänta väldigt länge på diagnos. Svenska Endokrinologföreningen borde dra ett strå till stacken här, sätta in en stöt och köra utbildningar för läkare på vårdcentralerna.

Fråga 11 talar också för att utbildningen måste bli bättre. Frågan löd Vilka prover tar du vid återbesöken? 16 procent tar kontrollprover på endast TSH! 23 procent får även ta T4 vid återbesöken. T3 lever dessvärre sitt liv i skymundan. Patienten äter i allmänhet Levaxin (T4) som i kroppen ska omvandlas till T3 (energi) – därför

måste även T3 kontrolleras annars har man absolut ingen kontroll på om medicinen går ut i kroppen som den ska eller inte.

Återbesök ingen självklarhet

16 procent anger att man inte vet vilka prover som tas, att man inte har någon koll på det. Här måste patienten själv ta ett större ansvar. Det finns läkare som anser att ett TSH på 15 är "rätt så normalt, vi väntar och ser". TSH på 15 är INTE normalt. Det är inte normalt när det är 6, 7 och 8 heller. Tolv procent anger att de inte ens kallas till återbesök. Hur detta kan komma sig är märkligt. Anser läkaren att patienten är normal så snart denna fått pillerburken i handen?

Enkäten avslutas med Skulle du säga att du trots sköldkörtelsjukdom kan leva ett normalt liv? 25 procent anser att de kan leva ett normalt liv, men 38 % svarar nej och 38 % att det funkar, men att det inte är mer än så. Hur sjukdom i sköldkörteln kan klassas som en enkel sjukdom att åtgärda och till och med bota enligt en del läkare är för mig ett mysterium.

Hela rapporten samt vad 67 av patienterna skrivit när de fått "prata fritt" finns att läsa på blogg.visit-stina.com. ■

ANN-CHRISTINE REIMER

<http://www.visit-stina.com>
<http://blogg.visit-stina.com>

Tävling!

Vi lottar ut tre paket med blandade produkter som passar både kvinnor och män från Dr. Hauschka. (Värde 815 kronor).

Obs! Du måste vara prenumerant på Medicinsk access för att kunna delta! Ange även ditt Id-nummer (står på baksidan av tidningen) och skicka in ditt svar till **T&M Media AB, Fiskvik 100 820 70 Bergsjö** eller maila **tord@medicinskaccess.se** senast den 30 juni!

FRÅGA: VILKEN ÖRT INNEHÅLLER PRODUKTERNA?

MITT SVAR

NAMN

ADRESS

POSTADRESS

TELEFON

E-POST

ID-NUMMER

